

1 | Nic Năstrușnic și injecția

— AAUU!! AAAUUU!!! AAAAAUUUU!!!!

Oribilele țipete se auzeau din cabinetul Asistentei Ac.

Nic Năstrușnic se uită la fratele lui mai mic, Petre Perfect. Petre se uită la Nic. Și amândoi se uitară la tatăl lor, care se holba la peretele din față.

Nic și Petre erau în sala de așteptare a doctoriței Dina Betadina.

Ica Urzica era și ea acolo. Iza Ursuza, Rareș Balmeș, Răzvan Năzdrăvan, Sebi Bebi, Raul Balaur, Linda Lenta, Clara Cerebrala, Tibi Teribil și cam toată lumea pe care o cunoștea Nic era acolo. Așteptau cu toții clipa înfiorătoare în care Asistenta Ac avea să le strige numele.

Astăzi era cea mai urâtă zi din lume. Astăzi era ziua de injecție.

Lui Nic Năstrușnic nu îi era frică de păianjeni. Nu îi era frică de fantome.

Nu îi era frică de hoți, de vise urâte, de uși scârțâitoare sau de zgomotele ciudate din timpul nopții. Un singur lucru îl înfricoșa.

Simplul gând la... la – Nic abia dacă îndrăznea să spună cuvântul – INJEȚIE îl făcea să se înfioare, să dârdâie, să tremure ca varga.

Asistenta Ac intră în sala de așteptare.

Nic își ținu răsuflarea.

„Nu pe mine, nu pe mine, nu pe mine!“ se rugă el în gând.

— Sebi! spuse Asistenta Ac.

Sebi Bebi izbucni în plâns.

— Haide, fără smiorcăială! zise Asistenta Ac și, apucându-l zdravăn de un braț, îl trase după ea în cabinet și închise ușa.

— Mie nu-mi trebuie injecție! spuse Nic. Mă simt bine!

— Injecțiile te ajută să nu te îmbolnăvești, zise tata. Se luptă cu microbi.

— Nu cred în microbi! spuse Nic.

— Eu da! zise tata.

— Și eu! spuse Petre.

— Ba eu nu! zise Nic.

Tata oftă:

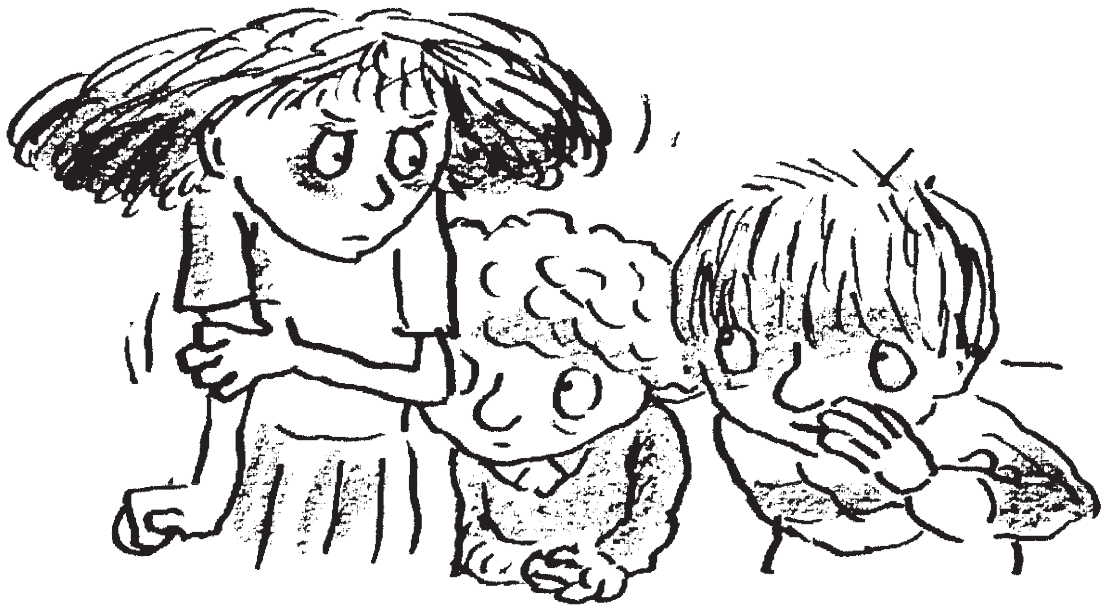
— E doar o injecție, atât.

— Eu vreau injecție! spuse Petre Perfect. Știu că-mi face bine.

Nic Năstrușnic se prefăcu a fi un extraterestru aterizat din spațiul cosmic, venit să le facă injecții pământenilor.

— AUU! țipă Petre.

— Fii cuminte, Nic! strigă tata.

— AAAAAUUUUUU! se auzi deodată un țipăt din cabinetul Asistentei Ac. AAAAAUUUUU! NUUUUUUUUU!

Sebi Bebi ieși clătinându-se, ținându-se de un braț și hohotind.

— Ce mai bebeluș! spuse Nic.

— Lasă că vezi tu, Nic! spuse Sebi printre suspine.

Asistenta Ac ieși din cabinet.

Nic închise ochii.

„Nu pe mine! Nu pe mine!“ se rugă el în gând.

— Iza! strigă Asistenta Ac.

Iza Ursuza își târî picioarele în cabinetul asistentei.

— AAAAAAAUUUUUUU! răsunară din nou țipete îngrozitoare din spatele ușii închise. AAAAAAAUUUUUUU! NUUUUUUUU!

Apoi Iza Ursuza ieși ținându-se de braț și scâncind.

— Ce smiorcăită! zise Nic.

— Lasă că știm noi cum faci *tu!* se burzului Iza.

— Nu zău! Nu știți nimic! i-o întoarse Nic.

Asistenta Ac ieși din nou în sala de așteptare.

Nic își ascunse fața în mâini.

„O să fiu foarte cuminte! Nu pe mine, nu pe mine, nu pe mine!“

— Ica! strigă asistenta.

Nic răsufă ușurat.

— Hei, Ica, știi că are niște ace așa de mari și de ascuțite că pot să-ți găurească mâna? zise Nic.

Ica Urzica îl ignoră și intră hotărâtă în cabinetul Asistentei Ac.

Nic abia aștepta să o audă țipând. Ohoho, ce o să mai râdă de smiorcăita de Ica!

Tăcere.

Apoi Ica ieși țațoșă din cabinet, arătându-le mândră plasturele uriaș de pe mână. Îi zâmbi lui Nic.

— Ooo, Nic, să vezi ce ac are azi! zise Ica. E lung cât piciorul meu!

— Tacă-ți fleanca, Ica! se răsti el.

Nic gâfâia și simțea că era gata să leșine.

— S-a întâmplat ceva, Nic? zise Ica pe un ton mios.

— Nu! spuse Nic, încruntându-se la ea.

Cum de nu urla și plângea?

— Bine, zise Ica. Voiam doar să-ți zic că n-am văzut în viața mea ace mai babane!

Nic Năstrușnic se stăpâni.

Astăzi o să fie altfel.

Astăzi o să fie curajos.

Astăzi nu o să-i fie frică.

Astăzi o să intre cu fruntea sus în cabinetul Asistentei Ac, o să-i întindă brațul și o s-o poftească să arate ce-i poate pielea. Da, astăzi era ziua cea mare! Toată lumea o să-l strige Nic N-are-frică-de-nimic de acum înainte! Băiatul care a răs când i-au făcut injecție, băiatul care a cerut să i se mai facă încă una, băiatul care...

— Nic! strigă Asistenta Ac.

— NU! țipă Nic. Vă rog, vă rog, NUUU!

— Ba da! zise Asistenta Ac. E rândul tău!

Nic uită că era curajos.

Nic uită că nu îi era frică.

Nic uită că toată lumea se uita la el.

Nic începu să urle, să țipe și să dea din picioare.

— AU! scânci tata.

— AU! scânci Petre Perfect.

— AU! scânci Linda Lenta.

Apoi toată lumea începu să urle și să țipe.

— Nu vreau injecție! țipă Nic Năstrușnic.

— Nu vreau injecție! țipă Rareș Balmeș.

— Nu vreau injecție! țipă Raul Balaur.

— Potoliți-vă! spuse Asistenta Ac. Trebuie să faceți injecția și cu asta, basta!

— El primul! strigă Nic, arătând spre Petre.

— Ce smiorcăit! spuse Clara Cerebrala.

Atâta i-a trebuit lui Nic să audă.

Nimeni n-are voie să-l facă pe Nic „smiorcăit“!

Îi trase una Clarei cât de tare putu. Clara începu să țipe.

Asistenta Ac și tata îl apucară fiecare pe Nic de câte un braț și îl duseră pe sus în cabinetul medical. Petre îi urmă, fluierând ușor.

Nic se smulse din mâinile lor și o tuli afară. Tata se repezi după el și îl aduse înapoi. Ușa cabinetului se trânti în urma lui.

Nic se refugie într-un colț. Nu mai avea scăpare.

Asistenta Ac se ținu deoparte. Îl știa prea bine pe Nic. Ultima dată când venise la vaccin, o lovise.

Doctorița Dina Betadina intră în cabinet.